

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **K. K.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 lipca 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 25 stycznia 2024 r., sygn. akt V Ka 893/23, zmieniającym orzeczenie Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej z dnia 1 września 2023 r., sygn. akt II K 564/20, K. K. został skazany na karę 4 lat pozbawienia wolności.

W związku ze skierowaną do Sądu Najwyższego kasacją od wyroku Sądu odwoławczego, obrońca skazanego złożył wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, przy czym wniosku tego w istocie nie uzasadnił.

Na wstępie należy podkreślić, że samo wniesienie kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować

dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Istnienia takich względów w rozpoznawanej sprawie obrońca skazanego jednak nie wykazał. Zaistnienie w sprawie uchybień, na które wskazuje obrońca skazanego w kasacji, nie jest na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku. Dodać należy, że postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 564/20, Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej na podstawie art. 151 § 1 k.k.w. odroczył wykonanie orzeczonej wobec skazanego kary 4 lat pozbawienia wolności do dnia 25 kwietnia 2025 r., zatem przynajmniej w zakresie kary pozbawienia wolności prawomocne orzeczenie nie będzie wykonywane we wskazanym okresie.

Konkludując stwierdzić należy, że nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł, jak na wstępie.

[J.J.]

(r.g.)